

Verlag van de kampeerweek in Buren (Gld) 3 t/m 10 juli 2021

Het was alweer de 4e week dat we er met de club op uit trokken. Op camping De Karekiet in Buren, aan de rand van de Betuwe stonden we met 18 kampeers in een prachtige oude boomgaard. Hier waren de kersen voor de vogels maar onderweg tijdens onze fietstochten kwamen we voldoende mogelijkheden tegen om kersen en ander fruit te kopen. En ze waren meestal pas geplukt, hadden niet in de koeling gelegen of een grote vervoersafstand afgelegd en daardoor overheerlijk. En ... je kon ze hier en daar ook zelf plukken mits je maar wel afrekenende 😊.

Er werd ook deze keer weer heel wat afgiefst en gewandeld. Margreeth had mooie en interessante fietstochten uitgezocht met veel bezienswaardigheden en rustpunten. Leuke steden met oude stadskernen zoals Geldermalsen, Culemborg, Wijk bij Duurstede en Tiel waren het beslist waard om bezocht te worden. De fietstochten langs Linge en Waal trakteerden ons soms op leuke pontjes en bij het pontje van Enspijk hing ook nog eens een toepasselijk gedichtje van Drs. P.:

*We zijn hier aan de oever
van een prachtige rivier
de andere oever is daarginds
en deze hier is hier*

*De oever waar we niet zijn
noemen we de overkant
die wordt dan deze kant
zodra we daar zijn aangeland*

*En dit heet dan de overkant
onthoudt u dat dus goed
want dat is van belang
Als u oversteken moet*

De Betuwe is een gebied met weidse uitzichten over uiterwaarden en landerijen aan weerskanten van de rivier. Dit rivierengebied is puur genieten en heeft echt voor elk wat wils. De natuur zag er geweldig uit en vooral de laatste dagen konden we genieten toen de zon volop ging schijnen. De vele landhuizen en villa's met grote en vaak heel mooie tuinen welke het landschap bijna letterlijk stoffeerden met hun vele doorkijkjes en groen in alle mogelijke vormen en maten waren een lust voor het oog.

Het leek overigens wel of buitenplaats De Hoenderik bij Tiel voor sommige leden een bijna magische aantrekkingskracht had maar dat kwam doordat je daar de lekkerste en grootste appeltaart bij de koffie geserveerd kreeg. Er waren er bij die de verleiding niet konden weerstaan en deze uitspanning meer dan een keer hebben bezocht. Aan afslanken deden we dus even niet 😊.

Natuurlijk waren er mensen die het soms even rustig aan wilden doen en een middagje gingen vissen, een korte wandeling maakten of lekker een boek gingen lezen. Het motto van de club is niet voor niets: vrijheid, blijheid en niets is verplicht. Nooit zal iemand zeggen: hee joh, doe

niet zo ongezellig en ga mee. Je voelt je dan ook altijd vrij om al dan niet aan te haken bij een activiteit, heerlijk!!!

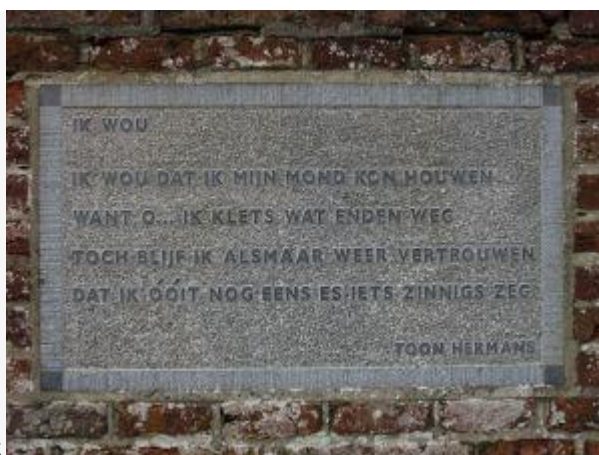
Buren zelf is een prachtig stadje met diverse eetgelegenheden welke echter merkbaar de nodige coronagevolgen moesten trotseren, er was hier en daar sprake van ernstig personeels-tekort, ergo je moest vaak het nodige geduld hebben!!!! Voordat je iets geserveerd kreeg kon het zo maar 1,5 à 2 uur duren en knorde je maag op dat moment dan ook behoorlijk. We hebben zelfs meegemaakt dat een uitbater alles alleen moest doen zoals de bestellingen opnemen, een drankje serveren, de gerechten klaarmaken en uitserveren, de tafels afruimen en afrekenen en dat voor 17 gasten. Toen we in dat restaurant reserveerden vroegen we vooraf en expliciet of het echt mogelijk was om te komen eten en achteraf bleek dat de chef ons beter had kunnen weigeren.

We boften ook deze keer want er was er weer eens een jarig (Henny zelf!!) die ons trakteerde op een specialiteit uit haar dorp. En ook Beatrix trakteerde op lekkere hapjes omdat zij een "ronde" leeftijd had bereikt.

Alle snoeperijen en lekkernijen van deze week hebben we er ook weer af gefietst en mocht er toch nog iets teveel aan het lijf zitten dan is het devies: ga ook zonder de groep zoveel mogelijk buiten spelen en er op uit!

En zo eindigde op 10 juli alweer een mooie kampeerweek met blije en tevreden mensen en een voor velen tot ziens in Mander en/of Wouwse Plantage.

Straatpoëzie

C

Ik wou

Ik wou dat ik mijn mond kon houwen
Want o... ik klets wat enden weg
Toch blijf ik alsmaar weer vertrouwen
Dat ik óóit nog eens es iets zinnigs zeg

Dichter: Toon Hermans

Locatie: Langs de Wal 6, 3961 AB Wijk bij Duurstede, Nederland

Opmerkingen of wetenswaardigheden: Op deze speciale plek spuien sinds jaar en dag, als het weer het toelaat, autochtone Wijkenaren hun wetenswaardigheden van dat moment. Zij becommentariëren de gebeurtenissen in de wereld in het algemeen en in Wijk in het bijzonder. Wie niet beter weet, zou denken dat Toon Hermans dit gedicht speciaal voor 'de leuterbankjes' heeft geschreven.